

gettet. Der må imødeses årlige tilskudsudgifter på ca. 4,4 mill. kr. mod for tiden ca. 2½ mill. kr. Den største udgift herunder er tilskuddene til landsdelsscenerne, der vil udgøre noget over 1½ mill. kr. Dernæst kommer tilskuddene til det rejsende teater med ca. 1 mill. kr. og til skolescener og billetkøbsordninger med henholdsvis noget under og noget over ½ mill. kr. Blandt de forventede årlige udgifter skal tillige nævnes de foreslåede rådighedsbevillinger til bygningsformål, som er anslået til 850 000 kr. En række udgifter bliver ikke straks aktuelle og vil måske endda helt kunne undgås, men der kan måske knyttes en rimelig forventning til, at det skal lykkes at oprette en sønderjysk landsdelsscene. Dette vil da for staten medføre en udgift på 500 000-600 000 årlig. Blandt de mulige engangsudgifter er der særlig grund til at nævne udgiften til selvejende institutioners eventuelle overtagelse af teaterbygninger. Disse bygninger må i givet fald købes i det frie marked, og udgifterne kan derfor forudses at blive ret betydelige. Der er dog ingen grund til at tro, at der i den første tid vil vise sig behov for at overføre mere end måske en enkelt teaterbygning til en selvejende institution.“

Ministeren sluttede sin udførlige fremsættelsestale således:

„Når lovforslaget fremsættes på dette sene tidspunkt, er det selvsagt ikke tanken at søge det gennemført i indeværende folketingsår. Det fremsættes med henblik på en 1. behandling og en indledende udvalgsbehandling og i det håb, at de tanker, som forslaget indeholder, kan blive alsidigt belyst både gennem tingets overvejelser og gennem den offentlige debat, som det kan ventes at lovforslaget vil give anledning til.

Selv om folketinget i dag står over for betydelige opgaver af vidtrækkende økonomisk karakter, har jeg i øvrigt fundet det påkrævet at fremsætte lovforslaget allerede nu umiddelbart efter dets udarbejdelse. Det vil efter min bedømmelse ikke være forsvarligt at vente yderligere med at bringe spørgsmålet om støtteforanstaltninger til dansk teater frem for det høje ting, idet det herved også må tages i betragtning, at lovforslaget tidligst kan træde i kraft om ca. ét år. Som nævnt i mine indledende bemærkninger nedsattes det første teaterudvalg så langt tilbage som i 1938, og da regeringen i 1954 fandt det nødvendigt at nedsætte den store teaterkommission, var det ud fra den opfattelse, at der var et aktuelt behov for særlige foranstaltninger til ophjælpning af landets teaterforhold. I den tid, der er forløbet siden kommissionens nedsættelse, er *vilkårene for dansk teater dag for dag blevet forringet*. Det rejsende teater kæmper med næsten uovervindelige vanskeligheder; uden en aktiv indsats fra det offentliges side må det forudses, at den turnerende virksomhed ude omkring i landet simpelt hen vil gå i stå. I København har — som nævnt — 5 teatre måttet nedlægges, siden teaterkommissionen begyndte sit arbejde, og af de få tiloversblevne er endnu ét — i hvert fald midlertidigt — ude af drift. Sådan er situationen, og jeg føler mig overbe-